

мират излаз в устието и талазите на една вербална или невербална реакция на преминаващия или пребиваващия и почувствал се като чужденец човек в циганското „гето“.

Неприятните картини на живота, одиозните емоционални преживявания от срещата с „гетото“ са едва ли не категорично безусловни. Но има часове и обстоятелства на тази среща, които са особено впечатляващи, които влияят силно психично върху „пришълецъ“. Такива са например късните вечерни и нощни часове, когато жизнената среда, социално циганското пространство в „гетото“ имат още по-потискащ, впечатляващ и направо потресаващ ефект.

Под процеждащата се през ниско надвисналите облаци разсеяна лунна светлина или под неистово играещите някакъв странен танц под напора на вятъра останали тук-там мъждукащи, премигващи и изпотрошени улични лампи се повдига завесата сякаш на друг свят. Ниските паянтови, разкривени и съградени от всякакви материали къшурки са безредно разхвърляни и блъскащи се една в друга. Техните изпъкнали или хлътнали прозорчета, някъде широко разтворени, другаде затъмнени или полуоткрехнати, им придават страшния вид на сякаш от неведома сила разхвърляни черепи с просветващи или угасващи в очните им орбити различни светлини. Лабиринти от проходи – някои полуосветени, други тъмни като ада, които един дявол знае откъде започват и накъде отвеждат и които сякаш предполагат митологично хладнокръвие и мъжество на нерома, ако се реши да премине през тях, справяйки се с минотавъра на спотаилата се в тях неизвестност и опасност. Една застинала и зловонна атмосфера от хорски и животински нечистотии, в която от време на време се прокрадва „ароматът“ и „свежият полъх“ на отнейде придивяващи се талози на нови миризми. Забравени сякаш от векове, подмазващо църцорещи или гневно шуртящи улични чешми. Затиясали локви и внезапно променящи големината и посоката си поточета от отпадни води, около и над които злокобно и застрашително се носят рояци от тлъсти мухи и комари. Неприятен и всепронизващ мирис на отдавнашна влага и на безсмъртна плесен. Тук-там изневиделица жаби изплуват от мрака и чевръсто прескачайки, се устремяват към близките храсталаци или към магьосническата тъмнина на потъналата в нощна забрава близка квартална градин-